

POSTANOWIENIE

21 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 21 sierpnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 23 listopada 2023 r., VII AGa 863/23,
w sprawie z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 listopada 2023 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 20 kwietnia 2023 r. i przekazał sprawę z powództwa S. sp. z o.o. z siedzibą w K. przeciwko Bankowi w W. S.A. o zapłatę temuż Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny uzasadnił swe rozstrzygnięcie nierozpoznaniem istoty sprawy przez Sąd I instancji (art. 386 § 4 k.p.c.), polegającym na nierozpoznaniu jednej z przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego zażaleniem, w którym zarzucił naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. poprzez nieuzasadnione zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z powtarzającym się orzecznictwem Sądu Najwyższego do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy zaniechał on zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie, w szczególności w razie oddalenia powództwa z uwagi na przyjęcie braku legitymacji procesowej po którejś ze stron (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 listopada 2012 r., IV CZ 156/12; z 6 grudnia 2013 r., I CZ 90/13). W przypadku odpowiedzialności odszkodowawczej nierozpoznanie istoty sprawy może polegać również na sytuacji, w której sąd w taki sposób wyłożył mający zastosowanie w sprawie przepis, że zniweczył roszczenie a limine, zanim ustalił jego ustawowe przesłanki (zob. np. postanowienia SN z 16 września 2021 r., V CZ 51/21 oraz z 11 maja 2022 r., III CZ 148/22).

W niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny szczegółowo wykazał, że Sąd I instancji nie rozważył poszczególnych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, koncentrując się wyłącznie na zakresie związania prawomocnym wyrokiem wydanym w sprawie o bezpodstawne wzbogacenie. Żądanie sformułowane w niniejszej sprawie zostało oparte na art. 415 k.c., a zatem do rozpoznania istoty sprawy konieczne było rozważenie wszystkich przesłanek tego rodzaju odpowiedzialności.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawiając, zgodnie z art. 108 § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., sądowi który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

[SOP]

[ms]

